

2. Цивільний кодекс України : Кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV : станом на 28 квіт. 2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text> (дата звернення: 15.05.2023).

3. Конституція України : від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР : станом на 1 січ. 2020 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр#Text> (дата звернення: 16.05.2023).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-314-2-23>

DEVELOPMENT OF HIGHER EDUCATION IN THE COUNTRIES OF CENTRAL ASIA IN THE MODERN PERIOD

РОЗВИТОК ВИЩОЇ ОСВІТИ В КРАЇНАХ ЦЕНТРАЛЬНОЇ АЗІЇ В СУЧАСНИЙ ПЕРІОД

Svietlichna M. I.

*Graduate
Taras Shevchenko National
University of Kyiv
Kyiv, Ukraine*

Светлічна М. І.

*здобувач вищої освіти
Київський національний університет
імені Тараса Шевченка
м. Київ, Україна
<https://orcid.org/0009-0003-5331-2876>*

Svietlichnyi I. V.

*Lawyer, Postgraduate Student
V. M. Koretsky Institute of State
and Law of the National Academy
of Sciences of Ukraine
Kyiv, Ukraine*

Светлічний І. В.

*адвокат, аспірант
Інститут держави і права
імені В. М. Корецького
Національної академії наук України
м. Київ, Україна
<https://orcid.org/0000-0001-7328-548X>*

Статтю 53 Конституції України встановлено, що кожен має право на освіту. На нинішній час дослідження та вивчення історії розвитку вищої освіти в країнах Центральної Азії в пострадянський період (на прикладі Киргизстану, Казахстану, Таджикистану, Туркменістану та Узбекистану) – це один із засобів подальшого вдосконалення української системи вищої освіти та науки.

З історичної точки зору, основні напрями розвитку вищої освіти країн Центральної Азії в сучасний (пострадянський) період цілком відповідають вітчизняній освітній політиці, свідченням чого стали законодавчі акти, на рівні яких зафіксовано прагнення входження європейського освітнього простору.

Після здобуття незалежності Казахстан, Туркменістан, Киргизстан, Таджикистан та Узбекистан розпочали самостійний шлях розвитку освітніх систем, проте досі зберігають історичні та плеємінні традиції [1].

Країни, які значно відрізняються за рівнем систем освіти – Киргизстан та Туркменістан. У Киргизстані розгалужена система взаємодії із зарубіжними освітніми центрами та програмами (такими як «Темпус», «Еразмус Мундус»), а також про включення у Болонський процес. Ситуація в Туркменістані прямо протилежна, тривалість здобуття вищої освіти скоротилася з 5 років до 2 (ще два роки займала практика), фактично була відсутня можливість вибору, академічна свобода суттєво обмежувалася [2].

Для більшості країн Центральної Азії характерною є досить незвично вибудована система освіти. Так, у Киргизстані, де відповідно до Закону «Про освіту» [3] реалізуються загальні (основні та додаткові) та професійні (основні та додаткові) освітні програми, а вища освіта визначена одним із елементів професійних програм (ст. 11). Схоже бачимо у системі освіти Таджикистану (ст. 10, ст. 19) [5] та Туркменістану (ст. 8) [7].

Наступним кроком в історії розвитку вищої освіти в країнах Центральної Азії стала диверсифікація фінансування. Зокрема, державні заклади освіти, які раніше фінансувалися виключно державою, здобули право навчати студентів на контрактній основі. Так, у державних вишах Казахстану та Киргизстану чисельність студентів-контрактників становить понад 70 % від загальної чисельності. Позитивно стабільністю вирізняється і політика Таджикистану в зазначеному напрямі. В Узбекистані державним установам дозволяється пропонувати платні місця, що кількісно дорівнює чисельності студентів, які навчаються за рахунок державного фінансування. Водночас стали доступними студентські позики, стипендії, гранти та спонсорські можливості.

Одним із ключових напрямів реформ стало узгодження національних та міжнародних освітніх стандартів і тут орієнтиром для країн Центральної Азії став Болонський процес. Болонська декларація містить шість ключових положень: дворівнева підготовка (бакалаврат – магістратура); прийняття системи порівнянних ступенів; запровадження європейської системи перереєстрації одиниць кредитоспроможності; розвиток мобільності студентів, викладачів та встановлення стандартів транснаціональної освіти; розробка порівнянних критеріїв та методологій якості; співробітництво у розробці навчальних планів, схем мобільності та спільних навчальних програм, практичних занять та наукових досліджень.

На сьогодні Казахстан є країною Центральної Азії, яка підписала Болонську декларацію [2]. Лояльними до Болонської системи є Киргизстан та Таджикистан, запозичуючи окремі її елементи. Таджикистан навіть планував завершити перехід на модель освіти відповідно до Болонської декларації до 2020 року, що зафіксовано в Національній стратегії розвитку освіти до 2020 року. Щодо дворівневої моделі навчання (бакалавр – магістр), то варто підкреслити, що в Казахстані, Киргизстані, Таджикистані та Туркменістані нова ступеневість вищої освіти існує паралельно зі старою моделлю підготовки фахівців.

Прикметно, що навіть в останній редакції Закону Киргизької Республіки «Про освіту» 2021 року визначено, що вища професійна освіта включає «підготовку та перепідготовку бакалаврів, спеціалістів та магістрів» (ст. 22) [3], як свідчення поєднання національних та міжнародних традицій, що зберіглося також у таджицькому законодавстві.

Деяко іншим шляхом пішов Туркменістан, де протягом тривалого часу існувала одноступенева система вищої освіти (що передбачала два роки курсової та два роки практичної підготовки), а пізніше було повернуто стару п'ятирічну модель. Цікаво, що необхідною умовою вступу до закладу вищої освіти залишається наявність дворічного стажу роботи та його відповідність обраному напрямку підготовки [7].

Європейська кредитно-трансферна система (European Credit Transfer System (далі – ECTS) – це система, яка розроблена для забезпечення єдиного загальноєвропейського підходу до оцінювання та порівняння навчальних досягнень студентів, що навчаються в різних вищих навчальних закладах, та їхнього академічного визнання.

Щодо застосування кредитної системи ECTS та додатку до диплому європейського зразка в країнах Центральної Азії в пострадянський період, варто згадати, що в Казахстані та Узбекистані було розроблено власні системи трансферу оцінок. У Киргизстані ж донині залишається багато закладів вищої освіти, які використовують не кредитні, а контактні години. Схожа ситуація склалася в Туркменістані де застосовують систему «залікових одиниць» (ст. 16 Закону Туркменістану «Про освіту») [7].

Водночас заклади вищої освіти Казахстану та Киргизстану активно розвивають академічну мобільність. Наприклад, Казахстан реалізує державну програму підготовки кадрового резерву «Болашак», завдяки якій щорічно за кордон виїжджає більше ніж три тисячі молодих стипендіатів [2].

Основні напрями реформування сфери вищої освіти країн Центральної Азії в основному відповідають основним українським

напрямам, підтвердження чого знаходимо на сторінках законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», Стратегії розвитку вищої освіти в Україні на 2021–2031 роки.

В Україні, як і в Казахстані та Узбекистані, у сфері вищої освіти передбачено верховенство міжнародного права в разі його невідповідності національному (ст. 2, 74 Закону «Про вищу освіту») [8].

Історія вищої освіти в країнах Центральної Азії в пострадянський період постійно розвивається, але основні напрями історичних перетворень сфери вищої освіти країн Центральної Азії цілком відповідають вітчизняній освітній політиці, зокрема у прагненні виходження до світового, передусім європейського, освітнього простору.

Література:

1. Іванова І., Сапарова Н. Вища освіта в країнах Центральної Азії на початку XXI століття. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*, 2021, № 10(114) DOI 10.24139/2312-5993/2021.10/236-249 URL: <https://pedscience.sspu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/09/25.pdf> (дата звернення: 12.05.2023)
2. Європейська комісія. 2013. Співробітництво у сфері освіти між ЄС та країнами Центральної Азії. Європейський Союз та Центральна Азія. URL: http://eeas.europa.eu/central_asia/docs/factsheet_education_ru.pdf (дата звернення: 12.05.2023)
3. Закон Киргизької Республіки «Про освіту». (2003). URL: <http://cbd.minjust.gov.kg/act/view/ru-ua/1216> (дата звернення: 12.05.2023)
4. Закон Республіки Казахстан «Про освіту». (2007). URL: https://online.zakon.kz/document/?doc_id=30118747#pos=80;-44 (дата звернення: 12.05.2023)
5. Закон Республіки Таджикистан «Про освіту». (2013). URL: http://www.adlia.tj/show_doc.fwx?rgn=119771&conttype=2 (дата звернення: 12.05.2023)
6. Закон Республіки Узбекистан «Про освіту» (2020). URL: <https://lex.uz/ua/docs/5013009> (дата звернення: 12.05.2023)
7. Закон Туркменістану «Про освіту» (2013). URL: <https://www.parahat.info/law/2013-05-15-zakon-turkmenistana-obrazovanii> (дата звернення: 12.05.2023)
8. Закон України «Про вищу освіту» (2014) / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text> (дата звернення: 12.05.2023)